

[Kirkeministeren.]

sammenfaldende. Det er da rimeligt og rigtigt og nødvendigt, at der her forestår et stort arbejde, men jeg tror ikke, det bliver noget lovgivningsarbejde, det bliver vel et rent administrativt arbejde. Måske der skal fastlægges nogle retningslinjer ad lovgivningsmæssig vej, jeg kan ikke rigtig overse det, men det er helt rigtigt, at der utvivlsomt forestår et stort arbejde her.

Det sidste, fru Bodil Koch nævnede, drejede sig om loven om kirkers brug. Den ændring, fru Bodil Koch vil have indført her, har sådan set ikke noget med dette forslag at gøre, men derfor kan man jo godt, hvis man ønsker det, tage det op i udvalget. Jeg har tidligere tilkendegivet min sympati for det synspunkt, som jeg ved også fru Bodil Koch er talsmand for.

Jeg tror i og for sig, jeg i en vis forstand er i den situation, at jeg med besvarelsen til den første ordfører også har berørt en række af de ting, som de følgende ordførere har været inde på. Det er ikke, fordi jeg i særlig grad vil svare fru Bodil Koch, at besvarelsen af socialdemokratiets ordfører måske har taget mere tid, men det går naturligt sådan, at ordførerne berører de samme ting. Jeg har derfor bare nogle ganske få bemærkninger til sidst.

Hr. Burgdorf var også inde på spørgsmålet om koordineringen, det koordinerende arbejde og de samordnende organer, og kunne ønske menighedsrådene mere myndighed og indflydelse, idet han ikke ønskede de folkevalgte menighedsråds indflydelse krænket. Jeg har for så vidt svaret på det; det er slet ikke tanken, men det er nødvendigt med et koordinerende provstiudvalg. Også hr. Burgdorf var inde på spørgsmålet om provstens formandsstilling. Jeg har nævnet, at det kan drøftes i udvalget. Ligeledes valgmetoden til provstiudvalget.

Med hensyn til Københavns særlige stilling er det rigtigt, som hr. Burgdorf og også andre nævnede, at man har en særordning for København, som vi mente det var rimeligt at ændre. Det har mødt modstand, bl. a. har jeg fået en henvendelse fra Københavns overborgmester, hr. Urban Hansen. Jeg har derfor i fremsættelsestalen nævnet disse ting og har derved også forberedt det udvalg, der formentlig vil blive nedsat, på, at man sandsynligvis får henvendelser gående ud

på, at man ønsker den nuværende ordning i København bibeholdt. Det kan man jo se på.

20 pct.s reglen nævnes. De ændringer, der er foreslået her, nævnes som et fremskridt af hr. Evan Jensen. Det er da også tilsigtet. Koordineringen af arbejdet inden for kommunen blev nævnet. Så vidt jeg har forstået hr. Evan Jensen, kunne han ønske sig, at der også på kommunal basis blev nedsat et eller andet økonomisk koordinerende organ. Det er jo ikke forbudt i loven. Jeg kunne forestille mig, at der måske blev lidt overlapning mellem det og provstiudvalget, men hvis det skønnes rimeligt og naturligt, så kan man selvfølgelig gøre det. Men det er ikke forudset i lovforslaget, at det skal gøres.

Hr. Samuelson var inde på det, jeg har berørt i svaret til nogle af de tidligere ordførere, ændringen af provstigrænser og stiftsgrænser osv. Det er rigtigt, som ordføreren nævnede, at ændringerne sikkert ikke vil volde nogen vanskeligheder, for det er rigtigt, at her er man ikke følelsesmæssigt engageret på samme måde, som man er over for ændringen af sognegrænser. Jeg tror ikke, nogen har engageret sig følelsesmæssigt i, hvilket stift eller hvilket provsti de hører til. Jeg tror, det vil kunne gå ret gnidningsløst at ændre disse grænser, og det er altså et arbejde, der utvivlsomt forestår, et ret stort arbejde, hvor både provster og biskopper må bistå.

Til sidst nævnede hr. Morten Lange, at han med tilfredshed hilste dette arbejde. Jeg håber ikke, jeg har brugt for mange folketingsklicheer i min tale; det er selvfølgelig noget, man let kommer til, når man står på denne talerstol. Jeg synes dog, det er lidt klichéagtigt, når man bare karakteriserer den kirkelige lovgivning som en lovjungle. Den er uigennemskuelig, har flere sagt. Ja, det er den vel, det har også voldt mig en del besvær at sætte mig ind i en hel del af disse ting, men er det noget specielt for den kirkelige lovgivning, at man ofte står over for jungleagtige forekomster? Der blev ikke rigtig nævnet nogle eksempler på, hvor junglen i særlig grad befinder sig.

Hr. Morten Lange nævnede imidlertid én ting til sidst, som jeg synes fortjener en meget alvorlig overvejelse, nemlig kirkernes brandforsikringsproblemer. Jeg blev selv